

Publicerad 2020-02-17 11:08 av Naji Yaaqoub

Som en fågel leker ett barn

Och,

När jag var barn

Lekte jag som en fågel

Flög jag som en fågel

Aldrig tittat ner!

Aldrig tittat ner!

Aldrig var rädd!

Aldrig tänkte rädd!

Himmeln var mitt hem!

Jorden var en upphämtning plats för mig

Och molnen var mitt skydds täck från solen

Och regnet var mitt bad

Alltid vill flyga högra och djupare

Aldrig ville landa för att vila

Flygandet gjorde mig till hel och fri

Flygande gjorde mig till ren och oskuld

Tills en dag som jag inte trodde fanns

Den satte min flygande ur balans

Beskjuten blev jag av människan

Skadat och handikappat för gott blev jag

Nu bor jag för gott i en bur

Styrs och bevakas av en diktatur

Och inte bara den utan en mur

Och en till och till satte omkring mig bödelcensur

Kan inte flyga längre!

Kan inte vara fri längre!

Kan inte dö!

Kan inte leva!

En frifågel var jag men aldrig igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Naji Yaaqoub med Poeter.se id #9165 innehar upphovsrätten